

РЕШЕНИЕ

№ 6869

гр. София, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в публично заседание на девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

при участието на секретаря РОСИЦА М. ЛАШОВА
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110129018 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 422 и следващите от *Гражданския процесуален кодекс (ГПК)*.

Предявени са обективно кумулативно съединени установителни искове от „Топлофикация София“ ЕАД срещу Н. П. С., за сумите по които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 56790/2022г. по описа на СРС, 55 състав, както следва:

- иск с правно основание чл.422, ал.1 вр.чл.415, ал.1 ГПК вр. чл.150 от *Закона за енергетиката* (ЗЕ) за сумата 1480.48 лева за доставена топлинна енергия за топлоснабден имот – апартамент № ..., находящ се в гр. София, ж.к. „Н.“, бл..., вх. А, ет..., абонатен номер ..., за периода 01.05.2019г. - 30.04.2021г., както и сумата 22.60 лева за извършено дялово разпределение за периода 01.09.2019г. - 30.04.2021г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 19.10.2022г., до окончателното изплащане;
- иск с правно основание чл.422, ал.1 вр.чл.415, ал.1 ГПК вр. чл.86, ал.1 от *Закона за задълженията и договорите* (ЗЗД) за заплащане на сумата 236.49 лева - лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г. – 04.10.2021г., както и сумата 4.59 лева - мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода 31.10.2019г. – 04.10.2022г.

Ищецът- „Топлофикация София“ ЕАД, твърди, че било налице облигационно отношение, възникнало с ответника Н. П. С., въз основа на договор за продажба на топлинна

енергия при общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 от ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия до топлоснабден имот – апартамент № ..., находящ се в гр. София, ж.к. „Н.“, бл. ...., вх. А, ет. ...., като ответникът имал задължение за заплащане на дължимата цена, формирана на база на прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, както и цена на услуга за дялово разпределение, която се извършвала от „Техем сървисис“ ЕООД, което не е сторил. Вземанията в размер на 3/4 части от общо начислените суми се претендират от ответника в качеството ѝ на потребител за битови нужди като собственик на топлоснабдения имот. Ищецът обосновава правния си интерес от предявяване на установителни искове с издадената в негова полза заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 56790/2022г., връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК. С оглед на тези обстоятелства, моли да бъде постановено решение, с което да бъде признато за установено по отношение на ответника търсеното вземане. Представя писмени доказателства. Прави доказателствени искания. Претендира разноски. Прави искане за привличане на трето лице- помагач.

В законоустановения едномесечен срок е постъпил отговор на исковата молба по чл. 131 ГПК от ответника Н. П. С., чрез назначения особен представител, с който оспорва исковете с довод за липса на облигационно отношение между страните по договор за продажба на топлинна енергия по повод процесния имот, както и поради недоказаност ответницата да е собственик на жилището при претендираната от ищеца квота за претендираната част от общо начислените суми. В условията на евентуалност релевира възражение за погасяване на процесните вземания по давност. Моли доказателствените искания за събиране на доказателства по реда на чл. 190 ГПК и за допускане на съдебно – техническа експертиза да бъдат уважени, а искането за допускане на съдебно – счетоводна експертиза да бъде оставено без уважение.

Конституираното трето лице-помагач „Техем сървисис“ ЕООД представя изисканите документи и твърди, че услугата дялово разпределение е извършвана.

В предоставения срок представителят на ответника депозира писмена защита, в която заявява, че ищецът не е доказал извършването на реален отчет, респ. прилагане на правилата за начисление при база, поради което не може да се определи размера на исковете. Оспорва дължимостта на вземането в посочения размер с довод за липса на доказателства ответникът да е собственик на имота в посочената от ищеца част.

При проверка на материалите по делото, съдът намира от *фактическа страна* следното:

Представен е Протокол от 11.09.2002г. от проведено Общо събрание на етажните собственици в жилищната кооперация, където се намира процесния имот – гр. София, ж.к. Н., вход А, на което е взето решение за сключване на договор с „Техем сървисис“ ЕООД за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия. В изпълнение на взетото решение е представен договор, сключен между ЕС и ФДР от 13.09.2002г. Представен по делото е също договор от 03.06.2020г., сключен между ищеца и ФДР –

„Техем сървисис“ ЕООД. Съгласно постановките на ТР № 2/2016г. на ОСГК на ВКС решението на ОС на ЕС обвързва собствениците на обекти в етажната собственост, вкл. правоприменниците, щом като не е налице последващо решение на ОС на ЕС за отказ от услугата на топлопреносното предприятие, съответно отказ от услугата дялово разпределение. Доказателства за релевиран отказ от услугата не се съдържат по делото, поради което решение на ОС на ЕС обвързва собствениците на имота. От представените от третото лице документ е видно, че при проверка на 10.05.2021г. потребителят е присъствал.

За изясняване на релевантни по делото обстоятелства е била допусната съдебно-техническа експертиза. Съгласно приетото заключение на съдебно-техническата експертиза, сградата, в която се намира имота, е с непрекъснато топлоснабдяване през процесния период. Установено е редовно отчитане на общия топломер в абонатната станция /АС/, както и че същият е преминавал периодичен метрологичен контрол. Извършените измервания в АС, начисленията по фактури, дяловото разпределение и остойностяване на потребената топлинна енергия за имота са в съответствие с нормативните изисквания. Технологичните разходи на АС са приспаднати за сметка на доставчика на топлинна енергия. Дяловото разпределение е било извършвано от „Техем сървисис“ ЕООД. За имота е била потребявана топлоенергия за отопление, за сградна инсталация и за битово горещо водоснабдяване. Топлинната енергия за отопление е разпределена за 2 броя отплителни тела с мощност на всяко от тях по 410.88 Вт, като за имота е представен 1 брой отчет от 2021г. Топлинната енергия за битово горещо водоснабдяване е начислявана за 2020г. на база по 140л дневно за един потребител и по данни от водомер за 2021г., като за сезон 20/21 по служебен път е взет отчета от Софийска вода. Разпределението на топлинната енергия за сградна инсталация е извършвано съгласно зависимост, описана в Приложение км чл. 61, ал. 1, т.6.1.1. от Наредба № Е-РД-04-1 от 12.03.2020г. за топлоснабдяването, като за имота „сградна инсталация“ се разпределя в зависимост от пълния отопляем обем – 138 към.м и този на ЕС – 4956 кв.м. През процесния период не е начислявана „служебна енергия“. Отговорено е, че размерът на дължимите суми по фактури, изготвени по прогнозни данни, е 2009.61 лева, от които 636.82 лева за отопление на имота и за сградна инсталация, и 1372.79 лева за битово горещо водоснабдяване. Посочено е, че размера на вземанията след изравнителните сметки възлиза на **1925.83 лева** – главница топлинна енергия, **който размер е по-малък от общия размер, посочен в исковата молба.**

Няма основание да не бъде кредитирана експертизата поради това, че вещото лице е използвало документи, неналични по делото или такива, осчетоводени в счетоводството на ищеца. При изпълнение на своята задача вещите лица работят както с приети по делото писмени и веществени доказателства, така и с документи и вещи, които са предоставени от страните или се съхраняват в държавни учреждения или се намират в трети, неучастващи в спора лица /проверки в счетоводството на търговци, проверки на документация, съхранявана в архиви или нотариални кантори, проверки на регулационни или други благоустройствени актове и документи в техническата служба на общината и др./. Решение № 48 от 23.07.2020 г. по т. д. № 199 / 2019 г. на Върховен касационен съд, 1-во тър.

Отделение/. Законодателната идея е вещото лице да изготви заключението си само на база на собствените си знания и опит, като ползва събрания по делото доказателствен материал и предоставените му от страните или трети лица материали, стига това да не почива на база на странични данни или предположения, което е в случая не е налице. Прегледаните материали могат да не бъдат представени в оригинал или копие пред съда, но по искане на някоя от страните съдът може да изиска документите, за да може да бъде оспорена тяхната истинност. Ако истинността на документите не се оспорва, представянето им пред съда не е задължително /Решение №131 от 12.07.2018г. по гр.д.№131/2018г. на ВКС, ГК, IV г.о./.

Видно от представените по делото доказателства – нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 83, том LLLXLI, дело №37488/1997г., **апартамент № ...**, находящ се в гр. София, ж.к. „Н.“, бл. ...., вх. А, ет...., е придобит от Ц. Хр. Ст.

Съгласно удостоверение за наследници Ц. Хр. Ст. е починал на 29.12.2007г. и е оставил за наследници преживяла съпруга Н. П. С. /ответницата/ и син Хр. Цв. Ст.

При установената *фактическа обстановка, съдебният състав прави следните **правни изводи***:

Съгласно чл. 61, ал. 1 от Наредба № 16-334 от 6 април 2007 г. за топлоснабдяването дяловото разпределение на ТЕ между клиентите в сграда - етажна собственост, се извършва възмездно от лицето, вписано в публичния регистър по чл. 139а ЗЕ и избрано от клиентите или от асоциацията по чл. 151, ал. 1 ЗЕ при спазване изискванията на тази наредба и приложението към нея. Съгласно чл.36 от Общите условия на ищеца от 2016 г. клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение, като стойността се формира от: цена за обслужване на партидата на клиент и цена на отчитане уредите за дялово разпределение. В клаузата на чл.36, ал.2 от Общите условия от 2016 г. е предвидено, че редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение, и се обявява по подходящ начин на клиентите. По силата на договорните взаимоотношения между "Топлофикация София" ЕАД и третото лице помагач цената на услугата се заплаща от топлофикационното дружество на търговеца, извършващ дялово разпределение, а по силата на чл. 13, ал. 1, т. 1 от Общите условия на договорите за продажба на топлинна енергия потребителите дължат възстановяване на заплатените суми за тази услуга на топлофикационното дружество. Цената на услугата дялово разпределение се посочва в сключения договор между топлофикационното дружество и търговеца, извършващ дяловото разпределение, съгласно чл. 139в, ал. 3, т. 4 ЗЕ. Във връзка с това по силата на закона възниква система от две относително независими правоотношения, чиито страни и предмет се определят от закона. По едното възниква задължение за топлофикационното дружество за заплащане на търговеца, извършващ дялово разпределение цената на услугата дялово разпределение, а по второто - потребителите дължат заплащане на сумите за тази услуга на топлофикационното дружество. С договора, сключван по реда на чл. 139в, ал. 3, т. 4 ЗЕ между топлофикационното дружество и търговеца, извършващ дялово разпределение се определя само цената за услугата дялово разпределение, а в този по чл. 140, ал. 5, т. 8 ЗЕ между клиентите и търговеца, извършващ

дялово разпределение само условията и начинът на плащане на услугата. И двата договора обаче не променят страните и предмета на правоотношенията във връзка с цената, защото те се определят от закона. Ето защо законът установява задължение на купувача /потребител/ да заплаща на топлофикационното дружество суми за дялово разпределение, чиято цена се определя от договора между тях, като няма значение дали топлофикационното дружество е платило предварително, впоследствие или дали въобще е платило тази цена на търговеца, извършващ дялово разпределение, както и е без значение дали общите условия на топлофикационното дружество установяват задължение на купувача /потребител/ да заплаща на топлофикационното дружество суми за дялово разпределение. Единственото условие (основание) за задължението на потребителите за плащане на сумите за тази услуга на топлофикационното дружество е услугата за дялово разпределение да е извършена. Същият принцип е залегнал в нормата на чл.156 ЗЕ, където е регламентирано уреждане на отношенията между топлопреносното предприятие и потребителите на топлина енергия в сгради – етажна собственост, въз основа на принципа за реално доставената на границата на собствеността топлинна енергия, като всеки потребител дължи заплащането на реално потребената въз основа на отчетните единици топлинна енергия от средствата за дялово разпределение, монтирани на отоплителните тела в жилището и съответната част от стойността на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация.

Доказва се по делото, че измерването на индивидуалното потребление на топлинна енергия и вътрешното разпределение на разходите за отопление и топла вода между топлоснабдения имот в сградата в режим на етажна собственост е извършвано от „Техем Сървисис“ ЕООД, което обстоятелство страните не оспорват. Доказа се още от експертното заключение, че за процесния имот е осъществявана съгласно нормативната уредба услугата за дялово разпределение. Поради това претенцията на ищцовото дружество за заплащане на сумата за дялово разпределение не представлява недопустимо предявяване на чужди права. В този смисъл са и постановките на цитираното по-горе тълкувателно решение, в мотивите на което е разгледан въпроса за възникване на облигационното правоотношение по двете услуги, като е посочено, че потребител на услугата е цялата етажна собственост, затова титулярят на права върху отделни обекти може да откаже заплащането на доставено против волята му централно отопление в тези обекти, но не може да откаже заплащането на отдадената от сградната инсталация или от отоплителните уреди в общите части енергия при доставката на централно отопление в сградата.

Изложеното по-горе дава основание да се заключи, че ищецът се легитимира като субект, който има право да получи цената на извършваната услуга дялово разпределение, съобразно което предявените искове за установяване на дължимостта на тази сума в полза на „Топлофикация София“ ЕАД – в качеството му на продавач на топлинна енергия, се явяват установени по основание.

Заключението дава основание да се приеме, че монтирания в етажната собственост топломер е годен и е преминал е метрологична проверка. Вещото лице е изследвало необходимите документи и е дало отговор, че устройството е преминавало нужния

технически преглед, а количеството енергия е отчетено съобразно Наредбата. Заключение то дава основание да се приеме също, че имотът е топлоснабден, което страните не оспорват. Едва в писмените бележки представителят на ответника оспорва иска с довод за липса на реален отчет, което обаче съдът приема за неоснователно. По делото е представен отчета, който е подписан от потребителя, въпреки че име не е посочено, а подписът не може да се отнесе към титуляра на партидата, както се твърди. По отношение на изчислението за БГВ то също почива на отчет и на данни, изискани по служебен път от Софийска вода, при което е направено изчислението. Освен това, изчислението на ТЕ е на базам тъй като няма монтирано индивидуално измервателно устройство на отоплителния уред, поради което е взета предвид неговата мощност.

Съгласно нормата на чл.153 ЗЕ в редакцията, действала до 17.07.2012 г., всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са „потребители на топлинна енергия“.

Понятието „потребител на топлинна енергия за битови нужди“ е дефинирано в §1, т.42 ДР ЗЕ /отм./, действал до 17.07.2012 г., като физическо лице – собственик или ползвател на имот, което ползва топлинна енергия с топлопреносител гореща вода или пара за отопление, климатизация или горещо водоснабдяване.

След отмяната на §1, т.42 от ДР на ЗЕ и с влизане в сила на измененията на ЗЕ от 17.07.2012 г. е въведено понятието „клиент на топлинна енергия“, което е еквивалентно по смисъл на понятието „потребител на топлинна енергия“. Според новата редакция на чл.153, ал.1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинната енергия.

С ТР № 2/2017 г. от 17.05.2018 г., постановено по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, т.1, са дадени задължителни разяснения относно хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, какъвто именно и е разглежданият случай. В мотивите на същото тълкувателно решение е посочено, че клиенти на топлинна енергия за битови нужди могат да бъдат и правни субекти, различни от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, ако ползват топлоснабдения имот със съгласието на собственика, респективно носителя на вещното право на ползване, за собствени битови нужди, и същевременно са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие. В тази хипотеза третото ползващо лице придобива качеството „клиент“ на топлинна енергия за битови нужди („битов клиент“ по смисъла на т. 2а пар. 1 ДР ЗЕ) и като страна по договора за доставка на топлинна енергия дължи цената й на топлопреносното предприятие. Договорът между това трето ползващо лице и топлопреносното предприятие подлежи на доказване по общия ред на ГПК, например с откриването на индивидуална партида на ползвателя при топлопреносното дружество.

Представените доказателства дават основание на съда да заключи, че **ответникът Н. П. С. в рамките на исковия период е съсобственик на ½ ид.ч.** от процесния имот по силата на наследствено правоприемство, заедно с другия наследник на покойния общ наследодател. Други доказателства, които да обосновават по-голям дял на този ответник като преживяла съпруга на общия наследодател, не са представени. С доклада по делото на ищеца е указано, че следва да докаже, че имотът е придобит от ответника като наследник на Цв. Хр. Ст. и в режим на съпружеска имуществена общност, в който случай обосновано би било твърдението за по-голям наследствен дял, но доказателства не са искани и представени. Ето защо, ищецът следва да понесе последиците от процесуалното си бездействие.

Като собственик на ½ ид.ч. от имота ответницата се явява **страна по облигационното правоотношение** с „Топлофикация София“ ЕАД по договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди, сключен при публично известни Общи условия за продажба, одобрени с Решение на ДКЕВР /чл. 150, ал.1 от Закона за енергетиката/. Договорното правоотношение по продажба на топлинна енергия при общи условия възниква между топлопреносно предприятие и потребителя /клиента/, по силата на закона – чл.150 ЗЕ, без да е необходимо изрично изявление на ответника – потребител, вкл. и относно приемането на Общите условия, в какъвто смисъл са й разясненията, дадени в решение № 35/21.02.2014 г. по гр.д.№ 3184/2013 г. на ВКС, III ГО, постановено по реда на чл.290 ГПК.

Наличието на облигационна връзка не се опровергава от ответника. В настоящото производство придобиването на посочената част от имота от ответника в рамките на исковия период се доказва анализа на приложените по делото документи за собственост – съдебно решение, и изводите на съда за наличието на облигационно правоотношение между страните, възникващо при общи условия в качеството на ответника на собственик на имота се доказва. Същевременно, други доказателства, които да оборват констатираната облигационна връзка, не са налични по делото, поради което релевираното възражение остава несподделено.

Съобразявайки установеното за дължимо според заключението, дела на ответника от съсобствеността и рамките на търсеното, дължимото вземане възлиза на 962.91 лева главница за топлинна енергия, 153.16 лева лихва върху нея, 15.06 лева главница за дялово разпределение и 3.06 лева лихва върху нея.

По делото се възражава срещу размера на търсените вземания, предвид възражението за изтекла погасителна давност от ответника Д. Я. Д.

Съгласно чл.33, ал.1 и ал.2 от действащите общи условия клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Задължението за заплащане на този консуматив има периодичен характер и вземането за него се погасява с изтичането на тригодишна давност – чл.111, б. „в“ ЗЗД и ТР № 3/2011г. на ОСГТК на ВКС. В настоящото производството ответната страна е навела своевременно възражение, че част от вземанията са погасени по давност, което е основателно. Видно е, че

се претендират суми за топлоенергия с начална дата 01.05.2019г., а заявлението по чл. 410 ГПК, което прекъсва давността в случай на положително решение, е депозирано на 19.10.2022г. Вземанията, възникнали преди 19.10.2019г. се явяват погасени по давност и възлизат в общ размер на 211.64 лева главница за топлинна енергия, доставяна за периода 05.2019г.-08.2019г., и 44.10 лева мораторна лихва върху тази сума. Погасеното по давност вземане съдът изчисли възприемайки заключението на съдебно-техническата експертиза и съобразявайки обстоятелството, че изискуемостта на вземанията съгласно чл. 33 от ОУ настъпва в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Заключението е съобщило и сумите за доплащане/получаване. Така, погасеното по давност вземане обхваща период на консумация от месец май 2019г. до месец август 2019г., защото изискуемостта на вземанията за този последен месец се включва в тригодишния давностен срок, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК. Изискуемостта на вземанията за месец септември настъпва след 19.10.2019г., поради което те и вземанията след този период не са обхванати от давностния срок.

Размера на погасените по давност вземания съобразно правото на собственост на този ответник – $\frac{1}{2}$ ид.части, възлиза на 105.82 лева главница, и 22.05 лева мораторна лихва, каквато част следва да се приспадне от дължимото от този ответник вземане към ищеца. Приспадането на част по-голяма от тази, означава съдът да приспадне дължимо вземане надхвърлящо $\frac{1}{2}$ ид.ч., което се дължи по правило от другия собственик, който следва да релевира възражение за погасяване по давност.

Общият размер на вземанията спрямо този ответник Н. П. С., чиято изискуемост е настъпила след 19.10.2019г., при съобразяване на горните изводи досежно какъв размер от погасените по давност вземания следва да се приспаднат в рамките на търсената част и размера на дела в съсобствеността, възлиза на **857.09 лева** - незаплатена главница за доставена топлинна енергия за имот - апартамент № ..., находящ се в гр. София, ж.к. „Н.“, бл..., вх.А, ет..., абонатен номер ..., за периода 01.05.2019г. - 30.04.2021г., както и за сумата от **15.06 лева** - главница за осъществено дялово разпределение за периода 01.09.2019г. - 30.04.2021г., ведно със законната лихва от подаване на заявление по чл.410 ГПК – 19.10.2022г., до окончателното плащане; **131.11 лева** - лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г. – 04.10.2021г.

Съгласно разпоредбата на чл.84, ал.2 ЗЗД, когато няма определен срок за изпълнение, какъвто е и даденият казус относно престирането на цената на услугата дялово разпределение /срок в чл. 36, ал. 2 от ОУ няма/, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора. Поканата за заплащане има значение за определяне на началния момент, от който длъжникът изпада в забава и ще дължи обезщетение по чл.86, ал.1 ЗЗД в размер на законната лихва върху дължимата се като главница сумата. До приключване на производството пред първоинстанционния съд ищцовото дружество не е ангажирало доказателства за връчването на ответника на такава покана относно заплащането на услугата за дялово разпределение, съобразно което последният не е изпаднал в забава и не дължи на „Топлофикация София“ ЕАД обезщетение по чл.86, ал.1 ЗЗД или сумата от общо 4.59 лева–

лихва за забава върху главницата за дялово разпределение за периода 31.10.2019г. – 04.10.2022г.

При зачитане на горните изводи, съобразявайки се с размера на погасените по давност вземания и недължимостта на лихва върху главницата за дялово разпределение, предявените срещу Н. П. С. искове следва да се уважат за посочените по –горе суми – **857.09 лева** - незаплатена главница за доставена топлинна енергия за имот - апартамент № ..., находящ се в гр. София, ж.к. „Н.“, бл...., вх. А, ет..., абонатен номер ..., за периода 01.05.2019г. - 30.04.2021г., както и за сумата от **15.06 лева** - главница за осъществено дялово разпределение за периода 01.09.2019г. - 30.04.2021г., ведно със законната лихва от подаване на заявление по чл.410 ГПК – 19.10.2022г., до окончателното плащане; **131.11 лева** - лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г. – 04.10.2021г.

За разликата над **857.09 лева** - незаплатена главница за доставена топлинна енергия за имота до размера от 962.91 лева искът подлежи на отхвърляне като погасен по давност, а за разликата над тази сума до пълния искан размер от 1480.48 лева – като неоснователен; за разликата над **131.11 лева** - лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г. – 04.10.2021г. до размера от 153.16 лева – искът за мораторна лихва върху главница топлинна енергия подлежи на отхвърляне като погасен по давност, а над тази сума до пълния искан размер от 236.49 лева – като неоснователен. Подлежи на отхвърляне за разликата над 15.06 лева иска за главница дялово разпределение до пълния искан размер от 22.60 лева като неоснователен, както и иска за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение също като неоснователен.

По разноските

При този изход на спора по делото право отговорността за разноски се разпределя по правилата на чл.78, ал.1 и ал. 3 ГПК.

Сторените от ищеца разходи са в общ размер от 1081.67 лева, от които 72.38 лева разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение по ч.гр.д. № 56790/2022г. по описа на СРС, 55 състав, и 1009.29 лева – разноски в настоящото производство, включващи 34.88 лева държавна такса, 400.00 лева депозит за вещо лице, 474.41 лева депозит за особен представител и 100.00 лева юрисконсултско възнаграждение, дължимо по чл.78, ал.8 ГПК и определено в минимален размер по *Наредбата за заплащане на правната помощ*. От тях, дължими от ответника Н. С. съобразно уважената част от иска спрямо този ответник /1003.26 лева/ и при материален интерес спрямо този ответник /1744.16 лева/ са разноски в общ размер на **622.18 лева**, от които 41.63 лева по ч.гр.д. № 56790/2022г. по описа на СРС, 55 състав, и 580.55 лева – разноски в настоящото производство. Останалите направени от ищеца разноски, следва да се понесат от него поради отхвърляне на исковите.

С оглед отхвърляне на иска за главница за топлинна енергия и лихва върху нея, както и отхвърляне на иска за лихва върху главницата за дялово разпределение право на разноски има ответника Н. С.. Разноски обаче не са претендирани и няма доказателства да са направени в исковото и заповедното производство, тъй като ответникът е бил представляван

от особен представител, поради което не следва да се присъждат.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският районен съд, Второ гражданско отделение, 55-ти състав,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Н. П. С., ЕГН *****, с адрес гр. София, ж.к. „Н.“, блок., вх. А, ет..., ап..., дължи на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК ..., следните суми, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 56790/2022г. по описа на СРС, 55 състав, а именно:

- на основание чл. 422, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр.чл.150 от Закона за енергетиката сумата от **857.09 лева** - незаплатена главница за доставена топлинна енергия за имот - апартамент № .., находящ се в гр. София, ж.к. „Н.“, бл..., вх. А, ет..., абонатен номер ..., за периода 01.05.2019г. - 30.04.2021г., ведно със законната лихва от подаване на заявление по чл.410 ГПК- 19.10.2022г., до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за топлинна енергия над тази сума до сумата от **962.91 лева като погасен по давност, и ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за топлинна енергия над сумата от **962.91 лева до пълния искан размер от 1480.48 лева** като неоснователен;
- на основание чл. 422, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр.чл.150 от Закона за енергетиката сумата от **15.06 лева** - главница за осъществено дялово разпределение за периода 01.09.2019г. - 30.04.2021г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 19.10.2022г., до окончателното изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за дялово разпределение над тази сума до пълния искан размер от 22.60 лева като неоснователен;
- на основание чл. 422, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр.чл.86, ал.1 от Закона за задълженията и договорите сумата от **131.11 лева** - лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2020г. – 04.10.2021г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия над тази сума до сумата от **153.16 лева като погасен по давност, и ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за топлинна енергия над сумата от **153.16 лева до пълния искан размер от 236.49 лева** като неоснователен, както и **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователен иска за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода 31.10.2019г. – 04.10.2022г. в размер на 4.59 лева.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, Н. П. С., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК ..., сумата **622.18 лева** - разноски съобразно уважената част от иска, от които 41.63 лева по ч.гр.д. № 56790/2022г. по описа на СРС, 55 състав, и 580.55 лева – разноски в настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „Техем Сървисиз“ ЕООД, ЕИК ... като трето лице-помагач на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба в

двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____